

Vẫn là anh

Với anh, em có nghĩa gì đâu,
Một chút hương hoa, một chút màu.
Một chút rượu thừa nơi đáy cốc,
Một chút vui đùa, thoáng qua mau.

Với em, tất cả vẫn là anh,
Nhịp đập con tim, giấc mộng lành.
Là ngọn lửa hồng đêm băng giá,
Là cả ân tình, dấu mong manh.....
Kim Châu

LẦN VỀ DẤU CŨ

thơ của Tô Kiều Ngân

Giáng sinh này nhắc nhớ Giáng sinh xưa
Bởi tim em , anh đột nhập Nhà Thờ
Dân ngoại đạo cũng quỳ xin bánh Thánh
Đêm Noel đầy trời sao lấp lánh
Hang Bê Lem , máng cỏ , Thiên thân
Anh chẳng thèm biết đến , chỉ tìm.. An
Anh gỡ em ra khỏi tay của Chúa
Đi em đi , ta đến Xứ Vô Cùng
Tiếng Thánh ca từ Giáo Đường lồng lộng
Sao ngọt ngào bằng tiếng của Tình Chung

Ấy thế mà

Ba mươi mấy năm rồi đấy nhỉ
Bao biển dâu , bao nước chảy qua cầu
Bao tan tác, chia ly , người một ngã
Mộng tương phùng còn lại nỗi thương đau

Chắc Chúa phạt bọn mình trót dại
Nên khiến xui dang dở khúc dương cầm
Và nước chảy , hoa trôi , rồi gió thoảng
Thổi mây ngàn bay lạc đến ngàn năm..

Có nhiều đêm nằm mơ anh hụt hẫng
Khi tỉnh ra em đâu có bên mình
Đâu tiếng em cười , đâu hơi em thở
Những phút giận hờn , anh hỏi , cứ làm
thình

Tuổi cứ già sao tình cứ trẻ
Vẫn nhớ như in cái thuở ban đầu
Nhớ đồng cỏ xanh , nhớ chiều xa lộ
Nhớ đêm vàng kể chuyện "Những vì sao"

Nhớ nước mắt em nghẹn ngào trên ngực
"Đừng bỏ em" - Ai muốn bỏ bao giờ
Nhưng số phận và giòng đời nghiệt ngã
Trước vô thường , không muốn cũng đành
thua

Anh bảy mươi rồi em năm nhăm tuổi
Thăm thẳm phương trời ngày tháng cách xa
Có khi nào em lần về dấu cũ
Để tưởng rằng , đâu vừa mới đêm qua

Tô Kiều Ngân
SG 1997